

Załącznik

do Uchwały Nr XXXVII/233/06

Rady Gminy Gródek

z dnia 29 czerwca 2006r.

**GMINNY SYSTEM
PROFILAKTYKI I OPIEKI
NAD DZIECKIEM I RODZINĄ
NA TERENIE GMINY GRÓDEK
na lata 2006 – 2015**

Program został przygotowany w oparciu o:

1. Program Polityki Prorodzinnej Państwa przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 3 listopada 1999 r.
2. art. 17 ust. 1 pkt 13 oraz art. 18 ust.1 pkt 1- 6 ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004r.
3. Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 czerwca 2000r. w sprawie szczegółowych zasad i form współdziałania administracji publicznej z innymi podmiotami oraz wzoru ofert, umów i sprawozdań w realizacji zadań pomocy społecznej
4. Uchwałę Nr XXVII/180/05 Rady Gminy Gródek z dnia 27 lipca 2005r. w sprawie przyjęcia Gminnej Strategii Integracji i Polityki Społecznej Gminy Gródek na lata 2005-2015.

SPIS TREŚCI

I.	Wstęp.....	2
II.	Założenia i cele	3
	• Zasady systemu profilaktyki i opieki nad dzieckiem i rodziną	4
	• Założenia programu	4
III.	Funkcjonowanie rodziny.....	5
IV.	Położenie materialne rodziny	7
V.	Edukacja	10
VI.	Wychowanie	11
VII.	Sport i rekreacja	12
VIII.	Zdrowie i sprawność	13
IX.	Bezpieczeństwo – dewiacje – patologia	14
X.	Realizatorzy programu	16
XI.	Zakładane efekty realizacji programu	17

I. WSTĘP

„Rodzina to podstawowa komórka wychowawcza, złożona z małżonków lub małżonków i dzieci, a także ogółu krewnych obojga małżonków. Rodzina odgrywa w społeczeństwie doniosłą rolę. W rodzinie obowiązuje całkowite równouprawnienie obojga małżonków. Powinni oni współdziałać dla dobra i zaspokojenia jej potrzeb. Szczególnie ważnym obowiązkiem małżonków jest opieka nad dziećmi i właściwe ich wychowanie” (M. Jurczak).

Doświadczenia, jakie zdobywamy w domu rodzinnym mają wpływ na całe nasze życie. Rodzina oddziałuje na jednostkę w tych stadiach rozwoju, gdy nie jest ona zdolna do samodzielnego kierowania własnym postępowaniem – zaspokaja potrzeby biologiczne i psychiczne, przekazuje dorobek kulturowy społeczeństwa, dostarcza modeli osobowych i wzorców zachowań w codziennym życiu. Głównym celem rodziny jest pełen rozwój człowieka poprzez wychowywanie dziecka od narodzenia do osiągnięcia dojrzałości. Rodzice wychowują dziecko głównie przez fakt, że są z nim w bliskim kontakcie uczuciowym oraz stwarzają mu niedającą się niczym zastąpić rzeczywistość domu. Prawo rodziców do stanowienia o dziecku trwa do czasu osiągnięcia przez nie samodzielności życiowej i społecznej. Brak rodziców powoduje zawsze trwałe szkody w osobowości dziecka. Szczególnie ważny jest okres dorastania, czas intensywnego rozwoju społecznego, okres, kiedy przejmowane wzory kulturowe stają się elementami osobowości. Bogactwo rozwoju osobowości człowieka w czasie dorastania determinuje drogę życiową jednostki, otwiera lub zamyka perspektywy funkcjonowania w różnych sferach życia społecznego.

Rodzinę, społeczeństwo i państwo łączy nierozdzielna więź. Od rodziny wymaga się uczestnictwa w życiu narodowym i społecznym. Społeczeństwo i państwo powinno, zatem poprzez swoje instytucje chronić ją przed czynnikami mogącymi zaburzyć jej prawidłowe funkcjonowanie, a także pomagać w jej rozwoju.

Podstawą do rozwiązywania problemów społecznych jest wsparcie rodziny w utrzymywaniu lub odbudowywaniu prawidłowych relacji w rodzinie oraz we właściwym wypełnianiu ról społecznych przez jej członków. Wsparcie rodziny powinno być w miarę możliwości wczesne i mieć charakter profilaktyczny, ochronny. Nie należy jednak zapominać o tym, że rodzina w pierwszej kolejności powinna mieć możliwość samodzielnego zmierzania się ze swoimi problemami, co pozwala zwiększyć jej szansę na prawidłowe funkcjonowanie w środowisku oraz stymuluje aktywność własną, wyzwala potencjał i pozwala na uczenie się nowych umiejętności.

Priorytetem wspierania rodziny jest zapewnienie odpowiednich warunków rozwoju dzieci oraz kształtowania wartości i norm związanych z ich wychowaniem.

Informacje uzyskane z Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Gródku wskazują na to, że w zwiększeniu liczby rodzin i osób korzystających ze świadczeń pomocy społecznej, towarzyszy równoległe zjawisko trwałego uzależnienia od tego wsparcia. Oznacza to, że wiele rodzin, które znalazły się w kręgu podopiecznych, pozostaje w nim przez dłuższy czas i nie wskazuje, by mogły opuścić grono długoletnich klientów pomocy społecznej.

Pomoc powinna w miarę możliwości doprowadzić do życiowego usamodzielnienia osób i rodzin poprzez przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych przy wykorzystaniu własnych zasobów środowiska, dlatego tak ważne jest, aby kompleksowo realizować program pomocy rodzinie i dziecku. Osoby i rodziny korzystające z pomocy społecznej są obowiązane do współdziału w rozwiązywaniu ich trudnej sytuacji życiowej

Realizując zadania własne, jak i wynikające z programu rządowego „Polityka Prorodzinna Państwa”, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Gródku jako priorytetowe traktuje wspieranie grup najbardziej zagrożonych ubóstwem i trudnościami w rozwiązywaniu problemów psychospołecznych osób niepełnosprawnych, starszych, rodzin, a w szczególności rodzin rozbitych i wielodzietnych.

Pomoc powinna być nakierowana na wykorzystanie zasobów własnych rodziny, na wsparcie osoby w rodzinie, w środowisku lokalnym przy wykorzystaniu grup samopomocowych, Kościołów, organizacji pozarządowych. Wsparcie instytucjonalne w sytuacji, gdy osoba, jej otoczenie, rodzina, środowisko lokalne, staje przed problemami, których samodzielnie nie potrafi rozwiązać. Formy wsparcia dziennego powinny być wykorzystane przed formami całodobowymi, pomoc powinna służyć odbudowie i podtrzymaniu umiejętności uczestnictwa w życiu społeczności lokalnej i pełnieniu ról społecznych.

II. ZAŁOŻENIA I CELE

Celem gminnego systemu profilaktyki i opieki nad dzieckiem na terenie Gminy Gródek jest promocja wartości rodzinnych oraz wspieranie i umacnianie więzi rodzinnych poprzez działania profilaktyczne, prozdrowotne, rekreacyjne, sportowe oraz poprzez wspólną integrującą zabawę rodziców i dzieci.

Zadanie to powinno być realizowane przede wszystkim przez:

1. Wzmocnienie i wyzwalamie zasobów tkwiących w rodzinach.
2. Wspieranie rodziców w ich funkcjach opiekuńczo-wychowawczych.
3. Poprawę bezpieczeństwa socjalnego rodzin.

4. Poprawę jakości życia rodzin zagrożonych ubóstwem i innymi problemami społecznymi (bezrobocie, niepełnosprawność, choroba psychiczna, niezaradność).
5. Zapewnienie równego i sprawiedliwego dostępu do socjalnej, oświatowej i kulturalnej infrastruktury Gminy.
6. Interwencję kryzysową
7. Pomoc osobom niepełnosprawnym (w tym chorym psychicznie) i starszym w ich domach.

ZASADY SYSTEMU PROFLAKTYKI I OPIEKI NAD DZIECKIEM I RODZINĄ

1. Kompleksowość działań podmiotów publicznych i niepublicznych w działaniach na rzecz rodzin.
2. Podmiotowość rodziny, ochrona praw rodziny i dziecka.
3. Pierwszeństwo prawa dziecka do życia w zdrowej rodzinie.
4. Pierwszeństwo dziecka do ochrony praw – zwłaszcza niepełnosprawnego oraz zagrożonego ubóstwem, deprawacją, degradacją i marginalizacją społeczną.
5. Edukacja podstawowym warunkiem rozwoju jednostkowego i zbiorowego.
6. Profilaktyka przed interwencją w rozwiązywaniu problemów rodziny i młodego pokolenia.
7. Promocja rozwiązań systemowych w pracy z dziećmi i młodzieżą opartych na subsydiarności, elastyczności, kompleksowości, efektywności, ciągłości i różnorodności form działania.
8. Wspieranie rodziny realizacji jej funkcji wychowawczych, opiekuńczych i socjalnych.

ZAŁOŻENIA PROGRAMU

1. Prowadzenie wszechstronnej pracy z rodziną i wykorzystywanie różnorodnych metod i technik.
2. Organizowanie spotkań dotyczących znaczenia i umacniania zdrowej rodziny.
3. Pobudzanie własnej aktywności rodziny oraz osób korzystających z pomocy przy rozwiązywaniu problemów.
4. Organizowanie poradnictwa specjalistycznego.

5. Udostępnienie osobom i rodzinom bezpłatnego poradnictwa specjalistycznego.
6. Współpraca pracowników socjalnych ze szkołami, psychologami, policją, Kościołami, Komisją ds. Przeciwdziałania i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
7. Poprawa jakości życia, zapewnienie bezpieczeństwa socjalnego.
8. Rozwijanie środowiska społecznego sprzyjającego wyzwaniu potencjału intelektualnego, twórczego, organizacyjnego i społecznego młodych ludzi.
9. Ochrona dzieci i młodzieży przed porzuceniem, zaniedbaniem, przemocą.
10. Stwarzanie możliwości udzielania pomocy osobom i rodzinom znajdującym się w sytuacji kryzysowej.

III. FUNKCJONOWANIE RODZINY

W ramach systemu pomocy rodzinie szczególną uwagę należy zwrócić na zapewnienie właściwych form opieki dla dzieci i młodzieży, których rodziny nie pełnią właściwie funkcji opiekuńczo-wychowawczych. Głównym celem wsparcia kierowanego do rodzin z dziećmi jest zapewnienie możliwie pełnego i harmonijnego rozwoju dziecka w rodzinie naturalnej.

O dysfunkcjach rodziny mogą przesądzić zarówno czynniki wewnętrzne, np.: brak jednego lub obojga rodziców, skłócenie rodziców poprzedzające rozpad rodziny i rozwód, wielodzietność, zaniedbywanie dzieci, zjawiska patologiczne, najczęściej alkoholizm, jak i okoliczności tkwiące poza samą rodziną, np. stała praca jednego z rodziców poza miejscem zamieszkania, bezrobocie, kryzysowa sytuacja bytowa rodziny, negatywny wpływ środków masowego przekazu na rozwój dzieci i młodzieży, przynależność młodocianych do ruchów i sekt. Rodzina dysfunkcyjna nie daje dziecku możliwości osobowego rozwoju, nie tworzy poczucia więzi. To właśnie z takich rodzin wywodzą się jednostki nieprzystosowane społecznie, najbardziej zagrożone w przyszłości patologiami.

W sytuacji, kiedy rodziny z różnych przyczyn nie są w stanie realizować swoich funkcji, jednym z najważniejszych zadań na poziomie minimalizacji skutków jest zapewnienie opieki dzieciom. W pierwszej kolejności podejmowane są działania mające na celu utrzymanie dziecka w środowisku rodzinnym i kompensację istniejących deficytów, u podłoża których znajdują się trudna sytuacja finansowa, niepełnosprawność, bezrobocie.

Do zadań realizowanych w tym zakresie należą:

- Zapewnienie dzieciom i młodzieży gorącego posiłku w szkole,
- Zakup artykułów szkolnych celem zapobiegania trudnościom w funkcjonowaniu w środowisku rówieśniczym,

- Wyjazdy na kolonie profilaktyczne

Cel operacyjny:

Wzmacnianie potencjału rozwojowego rodziny.

Zadania:

1. Inicjowanie programów służących rozwojowi młodego pokolenia i rodziny, wzmacnianiu czynników zapobiegających dezorganizacji życia rodzinnego.
2. Rozbudowa zaplecza usługowego wspierającego rodzinę w wypełnianiu jej funkcji i zadań.

Cel operacyjny:

Wspieranie rodziców w funkcjach opiekuńczo-wychowawczych.

Zadania:

1. Organizowanie na terenie placówek oświatowych zajęć informacyjno-warsztatowych rozbudowujących wiedzę rodziców na temat rozwoju dzieci i młodzieży.
2. Włączenie rodziców w proces dydaktyczno- wychowawczy dzieci.
3. Rozwijanie form opieki krótkoterminowej.
4. Rozwijanie systemu wsparcia dla rodzin w kryzysie.
5. Rozwijanie systemu wsparcia i edukacji dla rodzin zagrożonych uzależnieniami i przemocą.
6. Budowanie poradnictwa i edukacji dla rodziców, służących rozpoznawaniu zagrożeń i uzależnień dzieci i młodzieży.

Cel operacyjny:

Wspieranie dzieci w radzeniu sobie z problemami występującymi w rodzinie.

Zadania:

1. Budowanie poradnictwa dla dzieci i młodzieży z rodzin dysfunkcyjnych.
2. Włączanie dzieci w proces tworzenia więzi rodzinnych.
3. Oddziaływania profilaktyczne zapobiegające powstawaniu i pogłębianiu niewłaściwych zachowań i postaw.

IV. POŁOŻENIE MATERIALNE RODZINY

Sytuacja finansowa rodziny ma znaczący wpływ na jej funkcjonowanie, dlatego tak ważnym jest zapewnienie minimum socjalnego.

Cel operacyjny:

Zapewnienie rodzinom z dziećmi podstawowych warunków życia poprzez wsparcie finansowe.

Zadania:

1. Pomoc finansowa w ponoszeniu kosztów utrzymania mieszkania (dodatki mieszkaniowe).
2. Wypłata zasiłków stałych, okresowych i celowych oraz pomoc rzeczowa.
3. Opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne.
4. Zapewnienie posiłku dzieciom.
5. Pomoc w formie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych.
6. Zapewnienie posiłku i ubrania dorosłym osobom potrzebującym.
7. Praca socjalna w zakresie pełnego i efektywnego wykorzystywania zasobów własnych oraz wsparcia finansowego, jakie rodziny otrzymują ze środków GOPS.

Cel operacyjny:

Wspieranie rodzin zagrożonych ubóstwem.

Jedną z przyczyn mających wpływ na dysfunkcje panujące w rodzinie jest ubóstwo. Wiąże się ono z niemożliwością osiągnięcia minimalnego standardu życiowego. W świadomości społecznej oznacza brak dostatecznych środków materialnych do życia, pojmowane jest jako bieda, niedostatek. Ubóstwo jest zjawiskiem obejmującym w szczególności rodziny niezaradne, wielodzietne, niepełne, posiadające osoby niepełnosprawne i osoby zagrożone wykluczeniem społecznym. Efektem ubóstwa jest dezorganizacja życia rodziny, szczególnie dzieci, niedożywienie, zaniedbania w warunkach mieszkaniowych, różnego rodzaju patologie. Wśród przyczyn ubóstwa należy wymienić: bezrobocie, zbyt niskie dochody gospodarstw domowych, niepełnosprawność i choroby, niezaradność życiowa, uzależnienie od alkoholu, narkotyków bądź innych środków odurzających.

Zadania:

1. Dostarczanie usług i świadczeń pomocy społecznej rodzinom żyjącym w trudnych warunkach materialnych.
2. Zapewnienie dzieciom i młodzieży z rodzin ubogich posiłków w szkole, wyposażenie w podręczniki i przybory szkolne, wypoczynku w czasie ferii letnich

Cel operacyjny:**Przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu**

Zła kondycja materialna rodzin powoduje zjawisko tzw. wykluczenia społecznego. Wykluczeniem objęte są grupy biednych i jednocześnie wyeliminowanych, a to oznacza grupy o niskich dochodach, słabych więziach rodzinnych, społecznych i ograniczonym dostępie do życia społecznego i kulturalnego. Wykluczenie nasila się wobec osób ubogich, bezrobotnych, niepełnosprawnych i bezdomnych oraz grup dotkniętych zjawiskiem patologii społecznej. Proces wykluczenia społecznego powoduje, że osoby, rodziny i grupy społeczne funkcjonują na marginesie życia społecznego z różnych przyczyn: cech osobowości, długotrwałej choroby, niepełnosprawności, braku wykształcenia, trudności materialnych, dezorganizacji rodziny, starości, alkoholizmu, splotu innych trudności życiowych czy wreszcie odpowiednich wzorców. Osoby dotknięte wykluczeniem społecznym mają chroniczny problem z zaspokajaniem podstawowych potrzeb, nie znajdują swojego miejsca na rynku pracy, nie dotrzymują obecnego tempa życia, czują się zagubione, nie potrafią korzystać z przysługujących im uprawnień. W konsekwencji zaczynają funkcjonować w wąskim świecie, wśród osób mających takie jak oni trudności, tracąc powoli więzi z pozostałymi członkami społeczności lokalnych. Z czasem czują się wyeliminowane. Osoby te mają dzieci, które wzrastają w warunkach izolacji społecznej, w dorosłym życiu doświadczają najczęściej podobnych trudności jak ich rodzice, w konsekwencji dziedziczą biedę i niską pozycję społeczną.

Zadania:

1. Umożliwianie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są w stanie pokonać za pomocą własnych środków, możliwości i uprawnień.
2. Zaspokojenie niezbędnych potrzeb życiowych osób oraz umożliwienie im bytowania warunkach, które nie naruszają godności człowieka.
3. Doprowadzenie w miarę możliwości do życiowego usamodzielnienia osób i rodzin.

4. Zapobieganie powstawaniu trudnych sytuacji życiowych.
5. Umacnianie rodziny.
6. Integracja ze środowiskiem.

Cel operacyjny:

Budowanie zintegrowanego systemu wsparcia dla rodzin z niepełnosprawnymi członkami rodziny i osobami starszymi.

Starzenie się społeczeństwa implikuje zwiększenie się osób w starszym wieku i stawia nowe wezwania dotyczące opieki. Planowanie pracy z rodziną powinno uwzględniać przygotowanie i wspieranie rodziny w realizowanych przez nią zadaniach. Pozostawienie rodziny bez pomocy stawia ją w niesłychanie trudnej sytuacji emocjonalnie, organizacyjnie i bytowo. Stresy, jakie są udziałem opiekunów mogą wyrażać się zaniedbaniami i zachowaniami agresywnymi skierowanymi na człowieka starego, ale także frustracją i depresją przeżywaną przez opiekunów. Łącznie prowadzić to może do drastycznego zaniechania opieki i poszukiwania instytucji, która zajmie się starym i uciążliwym rodzicem. Opieka domowa nad człowiekiem starym i potrzebującym pomocy traktowana jest obecnie jako wartość równie istotna jak świadczenie finansowe, ponieważ usługi opiekuńcze określają jakość życia korzystających z tej formy pomocy. Opieka domowa jest zdecydowanie bardziej efektywna i mniej kosztowna niż usługi instytucjonalne (szpitale, usługi w ramach placówek stacjonarnych, domy pomocy społecznej).

Zadania:

1. Obejmowanie specjalistycznymi usługami opiekuńczymi osób z zaburzeniami psychicznymi.
2. Podniesienie standardu i kompleksowości usług opiekuńczych.
3. Zapobieganie osamotnieniu i izolacji ludzi starszych oraz niepełnosprawnych.
4. Umożliwienie jak najdłuższego utrzymania człowieka w jego własnym środowisku.
5. Zaoferowanie pomocy rodzinom niewydolnym pod względem opiekuńczym wobec niepełnosprawnych członków swoich rodzin.

V. EDUKACJA

Cel operacyjny:

Wzbogacenie standardowej oferty dydaktycznej

Usługi edukacyjne, poradnicze i wspierające powinny być dostępne dla wszystkich rodzin lub skierowane na rodziny o wspólnej charakterystyce (np. samotne matki). Powinny być dostępne na każdym etapie rozwoju rodziny, a nie tylko być reakcją na dysfunkcje, powinny wspierać jej potencjał, a nie zastępować funkcji wypełnianych przez poszczególnych jej członków. Zaplanowanie tego rodzaju usług jest poprzedzone zebraniem informacji na temat potrzeb danej rodziny od innych członków społeczności, służb lokalnych, organizacji, Kościołów. Usługi edukacyjne, poradnicze i wspierające są podstawowym poziomem profilaktyki skierowanym do rodzin.

Zadania:

1. Wspieranie (uzupełnianie) rodziny w wysiłkach zmierzających do zapewnienia optymalnych warunków rozwoju fizycznego, emocjonalnego, intelektualnego i społecznego dzieci.
2. Wspieranie rodzin w radzeniu sobie z problemami wewnętrznymi i zewnętrznymi w tym szczególnie z problemami związanymi z wychowywaniem dzieci.
3. Pomoc rodzinie w jak najbardziej efektywnym spożytkowaniu form wsparcia zewnętrznego w celu wzmocnienia rodziny i pełnienia roli rodziców.
4. Pozytywny wpływ na jakość stosunków pomiędzy wszystkimi członkami rodziny, w tym szczególnie pomiędzy rodzicami i dziećmi.
5. Wspieranie zajęć służących budowaniu postaw sprzyjających rozwijaniu umiejętności społecznych oraz przedsiębiorczości młodego pokolenia.
6. Włączanie w proces dydaktyczny programów mających na celu uwrażliwienie młodego pokolenia na problemy osób starszych i niepełnosprawnych, jak również informowanie o zagrożeniach cywilizacyjnych i zachowaniach, które prowadzą do utraty bezpieczeństwa zdrowotnego, fizycznego i socjalnego.
7. Mobilizowanie rodziców do pogłębiania wiadomości i umiejętności z zakresu funkcjonowania rodziny i patologii społecznej.
8. Wspieranie imprez organizowanych przez kluby seniora, kombatanatów.

Cel operacyjny:

Promocja i wspieranie uczniów uzdolnionych

Dzieci i młodzież uzdolniona wymaga szczególnej uwagi i dbałości w rozwoju tych uzdolnień. Niejednokrotnie wiąże się to z koniecznością dodatkowych nakładów finansowych, na które rodziny nawet przeciętnie zarabiające nie stać (np. kursy językowe poza szkołą, wyjazdy na zawody sportowe). Pomimo własnych starań rodziców, niejednokrotnie nie są oni w stanie samodzielnie zapewnić swoim dzieciom odpowiednich warunków do rozwoju ich ponadprzeciętnych umiejętności.

Zadania:

1. Wspieranie rodzin w utrzymywaniu właściwych relacji wewnątrz rodziny ze szczególnym zwróceniem uwagi na potrzeby rozwoju dzieci w rodzinie.
2. Wypracowanie procedury efektywnej selekcji, wyróżniania, nagradzania i monitoringu rozwoju dzieci i młodzieży uzdolnionej.
3. Pozyskiwanie środków finansowych niezbędnych do rozwoju ponadprzeciętnych umiejętności.

VI. WYCHOWANIE

Cel operacyjny:

Wsparcie systemu norm i wartości społecznych gwarantujących prawidłowy przebieg procesu wychowania.

Zadania:

1. Kontynuowanie, wzbogacanie istniejących programów profilaktycznych i edukacyjnych, wspierających wychowanie dzieci i młodzieży.
2. Wspieranie idei wolontariatu oraz innych form aktywności sprzyjających uwrażliwieniu młodzieży na potrzeby innych ludzi.
3. Praca socjalna w zakresie wspierania rodzin we właściwym pełnieniu funkcji opiekuńczo- wychowawczych wobec dzieci.

Cel operacyjny:

Kompensacja deficytów wychowawczych

Zadania:

1. Tworzenie grup wsparcia dla osób dysfunkcyjnych.
2. Rozwój wsparcia dziennego.
3. Wspieranie grup samopomocowych i organizacji pozarządowych działających na rzecz dzieci ze szczególnymi potrzebami rozwojowymi.
4. Rozmowy na temat komunikacji międzyludzkiej, rozwiązywanie problemów, radzenia sobie ze stresem.

Cel operacyjny:

Ochrona dzieci i młodzieży przed nieprzystosowaniem społecznym, marginalizacją i społecznym wykluczeniem.

Zadania:

1. Wprowadzenie do gimnazjalnych programów profilaktycznych zajęć profilaktyczno – edukacyjno - wychowawczych, z zakresu dewiacji i patologii społecznej, ze szczególnym uwzględnieniem profilaktyki uzależnień.
2. Inicjowanie programów prowadzących do redukcji czynników psycho - emocjonalnych i socjo - ekonomicznych, sprzyjających marginalizacji młodzieży społecznie nieprzystosowanej.

VII. SPORT I REKREACJA

Cel operacyjny:

Rozbudowa warunków służących aktywności sportowej i rekreacyjnej młodego pokolenia oraz uczestnictwo dzieci i młodzieży w zajęciach sportowo-rekreacyjnych.

Zadania:

1. Współpraca z klubami sportowymi.
2. Wsparcie plenerowych imprez sportowych, rekreacyjnych dla dzieci i młodzieży.
3. Wyrównywanie dysproporcji w dostępie dzieci i młodzieży do oferty sportowej, rekreacyjnej i turystycznej.
4. Organizowanie zajęć rekreacyjnych dla osób niepełnosprawnych.
5. Organizowanie gminnych imprez sportowych i rekreacyjnych.

Cel operacyjny:

Promocja form spędzania czasu wolnego przez młodzież, sprzyjających rozwojowi zainteresowań i przeciwdziałaniu nudzie.

Zadania:

1. Promowanie projektów służących zdrowemu stylowi życia, przeciwdziałanie uzależnieniom i biernym formom spędzania wolnego czasu.
2. Poszerzenie oferty zajęć pozalekcyjnych.
3. Zagospodarowanie czasu wolnego dzieciom i młodzieży w okresie wakacyjnym.

VIII. ZDROWIE I SPRAWNOŚĆ.

Cel operacyjny:

Kompensowanie deficytów zdrowotnych oraz świadczeń i usług z zakresu promocji zdrowia i zadań ze sfery zdrowia psychicznego (poza pakietem ubezpieczenia społecznego).

Zadania:

1. Wsparcie cyklicznych badań stanu zdrowia i sprawności młodego pokolenia.
2. Realizacja ochrony zdrowia z zakresu zdrowia psychicznego (higiena, szczepienia ochronne).
3. Realizacja programów profilaktycznych i prozdrowotnych w szkole (wady postawy, wzroku, uzależnień i prawidłowego żywienia).

Cel operacyjny:

Uzupełnienie opieki zdrowotnej nad dzieckiem niepełnosprawnym.

Zadania:

1. Opracowanie gminnej bazy danych dzieci niepełnosprawnych
2. Wspieranie rodzin z dziećmi niepełnosprawnymi.
3. Wspieranie programów sprzyjających tolerancji wobec osób niepełnosprawnych, umożliwiających przystosowanie dzieci zdrowych do codziennego funkcjonowania z niepełnosprawnością rówieśnika.

IX. BEZPIECZEŃSTWO – DEWIACJE - PATOLOGIE

Cel operacyjny:

Zwiększenie poczucia bezpieczeństwa i społecznej pewności siebie dzieci i młodzieży.

Zadania:

1. Wspieranie programów ilustrujących zagrożenia współczesności i sposoby prewencji i radzenia sobie w trudnych sytuacjach, uczących odporności na manipulację medialną, grupową, ekonomiczną.
2. Promocja programów profilaktyczno-edukacyjnych realizowanych z policją.

Cel operacyjny:

Profilaktyka i zmniejszenie rozmiarów uzależnień.

Zadania:

1. Promocja programów edukacyjnych, profilaktycznych i terapeutycznych związanych z uzależnieniem, adresowanych do dzieci i młodzieży.
2. Szkolenia dla nauczycieli związane z uzależnieniami.
3. Kontrola zakazu dystrybucji papierosów, alkoholu dzieciom i młodzieży.
4. Ochrona dzieci przed uzależnieniami w rodzinie.

Cel operacyjny:

Przeciwdziałanie przemocy wobec dzieci i młodzieży.

Zadania:

1. Diagnoza skali zjawiska krzywdzenia dzieci i młodzieży.
2. Rozwijanie programów przeciwdziałania przemocy rówieśniczej i szkolnej w środowisku lokalnym.
3. Promocja działalności programu NIEBIESKA LINIA.

Cel operacyjny:

Profilaktyka przestępczości dziecięcej i młodzieżowej

Zadania:

1. Szkolenia nauczycieli, wychowawców w kwestiach związanych z diagnozowaniem, wczesnym rozpoznaniem dewiacji i patologii wśród młodzieży oraz sposobami zapobiegania i pomocy.
2. Tworzenie programów integrujących i aktywizujących społeczność lokalną na rzecz przeciwdziałania dewiacjom i patologii wśród młodzieży i dzieci.
3. Szkolenie pracowników socjalnych z problematyki rodzinnej i nieprzystosowania społecznego.
4. Interwencja kryzysowa w rodzinie.

Dynamikę życia rodzinnego kształtują naturalne procesy rozwojowe opisywane jako cykle życia rodzinnego. Spojrzenie na rodzinę w tym kontekście jako na system zmieniający się w czasie stało się przedmiotem poważnych dociekań.

Gminy z racji dysponowania największą wiedzą o problemach swoich społeczności oraz dostępnych zasobach mogą zapobiegać negatywnym zjawiskom i walczyć z nimi dostrzegając rodziny na wszystkich jego odcinkach, które każą pochylić się nad rodzinami, które mogą służyć jako wzorzec, lecz także nad rodzinami rozbitymi, rozpadającymi się, rodzinami, w których nie ma już ciepła, poczucia bezpieczeństwa, a panuje strach i spustoszenie. Rodzina była, jest i będzie największą „przystanią”, oparciem w trudnych chwilach, radością codzienną, którą należy chronić, pielęgnować i rozwijać w życiu każdego człowieka.

X. REALIZATORZY PROGRAMU

Do realizacji celów potrzebna będzie pomoc wielu podmiotów:

1. Udział szkół:

- przegląd małych form artystycznych,
- warsztaty dla rodziców – pogadanki, edukacja i nauka poprzez promowanie imprez kulturalnych wspólnie z rodzicami,
- promowanie wspólnego aktywnego spędzania czasu przez całą rodzinę;

2. Udział przedszkola:

- wczesne rozwijanie poczucia przynależności do społeczeństwa poprzez bycie członkiem małej społeczności jaką jest rodzina,
- organizowanie imprez z udziałem rodziców i dzieci;

3. Udział ośrodka kultury:

- festyny i pikniki rodzinne,
- wystawy miejscowych twórców,
- organizacja uroczystości „Dni Gródka”;

4. Udział parafii, Kościołów:

- uroczystości w kościele poświęcone rodzinie,
- pielgrzymki rodzinne;

5. Udział ośrodka pomocy społecznej:

- poradnictwo,
- punkt informacyjno- konsultacyjny na temat możliwości pomocowych,
- udzielanie doraźnej pomocy w rozwiązywaniu bieżących problemów,
- współpraca z instytucjami i organizacjami pozarządowymi zajmującymi się problematyką społeczną – rodzinną,
- pomoc w organizowaniu wypoczynku letniego dzieciom,
- rola wsparcia, akceptacji, zaufania w kształtowaniu więzi rodzinnych;

6. Udział ośrodka zdrowia:

- bezpłatne porady i konsultacje,
- edukacja w zakresie zdrowego trybu życia;

7. Udział policji, straży pożarnej:
 - pokazy sprzętu,
 - edukacja w zakresie bezpieczeństwa
8. Udział klubów sportowych i organizacji pozarządowych:
 - promocja i reklama spędzania wolnego czasu przez rodziny,
 - realizacja programów przeciwdziałających potencjalnym zagrożeniom dla prawidłowego funkcjonowania rodziny.

XI. ZAKŁADANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU

Zadaniem Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Gródku, który będzie pełnił rolę koordynatora niniejszego programu, jest umożliwienie dzieciom i młodzieży prawidłowego funkcjonowania w środowisku rodzinnym oraz prawidłowego funkcjonowania rodzin w środowisku lokalnym. Możliwe to jest poprzez:

1. Stworzenie warunków umożliwiających kreatywne spędzanie wolnego czasu.
2. Zwiększenie aktywności własnej rodziny oraz osób korzystających z pomocy.
3. Podejmowanie działań mających na celu wzmocnienie więzi pomiędzy dziećmi i rodzicami.
4. Udzielanie rodzinom pomocy w wykonywaniu zadań opiekuńczych i wychowawczych.
5. Poszukiwanie rozwiązań do optymalnego sposobu przeciwdziałania sieroctwu społecznemu.
6. Zmniejszanie strat społecznych i ryzyka wystąpienia patologii w następnych pokoleniach.
7. Zmniejszenie liczby interwencji sądów rodzinnych i innych organów oraz służb porządku publicznego.
8. Zapobieganie umieszczeniu dziecka poza rodziną, a w szczególności w całodobowych placówkach.

Wiceprzewodniczący Rady

Tomasz Gutowski